SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 23 MAART 1939

JONGE STRAATMUZIKANTEN

87

HOE LIZE KRAALOOG HET LEVEN REDDE

IN de tuin van het huis van de familie Velding stond een oude iepeboom. En deze iep was door vader en moeder Mus uitverkoren om te dienen als beschutting voor het te bouwen nestje. Wat hadden vader en moeder Mus het druk! Dagen achtereen werd er gezocht naar strootjes, pluisjes, draadjes en kleine takjes. Het resultaat was een stevig warm nestje, waarin moeder Mus al spoedig vijf mooie, glanzende eitjes had neergelegd.

Het werken van het mussenpaar was verscheidene malen gadegeslagen door Lize Velding en haar jonger broertje. Hoe hadden ze genoten als één van de mussen weer opvloog met een strootje of draadje in de bek. Lize liet telkens haar haakwerk rusten om opnieuw van het schouwspel te genieten. Frits en Lize hadden steeds gezorgd, dat Loekie, de kat, het mussenpaar geen onheil zou aandoen.

Dol waren ze beiden op Loekie, maar vogeltjes vangen werd hem niet toegestaan, als ze het enigszins verhinderen konden.

„Ze komen niet meer," zei Lize na enkele dagen tot Frits, „het nestje is klaar en nu zal moeder Mus daar weldra mooie eitjes in leggen. We zullen goed opletten wat er verder gebeurt." En zo zagen ze, dat meestal vader Mus uitging om eten te zoeken voor zijn vrouwtje. Een enkele maal kwam het vrouwtje mee.

„Zie je, Frits," zei Lize, „het vrouwtje moet de eitjes uitbroeden. Ze laat het nestje maar even alleen, niet te lang, anders koelen de eitjes te veel af. Nu zullen er over enkele weken jonge vogeltjes in het nest zijn.

Wat zullen de vader en moeder het dan druk hebben om eten te zoeken voor de kleintjes."

Er was nu voorlopig niet veel te zien voor Lize en Frits. Maar enige tijd later was het in en rond het nestje een en al leven en beweging. Uit vier van de vijf eitjes was een klein musje gekropen, zodat men nu met recht kon spreken van de familie Mus. Veel hoofdbrekens had het aan 't ouderpaar gekost namen voor hun kindertjes te bedenken. Ze moesten ze toch uit elkaar kunnen houden. En nu hadden ze elk een naam. Kraaloog heette nummer één, omdat hij gitzwarte, kleine, ronde oogjes had. Langpoot heette nummer twee, want vader en moeder vonden dat zijn pootjes langer waren dan die van de andere broertjes en zusjes. Nummer drie noemden ze Muisje, omdat hij grijs was gelijk een muis en nummer vier werd Streep genoemd, naar een bruine streep recht over zijn rugje. Na deze zorg kwam een andere, namelijk, hoe de vier hongerige kinderen voortdurend van voedsel te voorzien. Dat was me eerst werken. Af en aan vlogen vader en moeder om de steeds piepende jongen het nodige te verschaffen. Met wijd opengesperde bekjes zaten ze steeds te wachten op de komst van hun ouders, die eerst zelf hun buikjes vol aten en dan met allerlei lekkere hapjes naar het nest terugkeerden.

„Ze groeien goed," vond moeder Mus, „het zal niet lang duren of ze kunnen vliegen."

„Ja, vrouwtje," zei vader Mus, „maar daar moeten we nog even mee wachten, hoor, het is in de tuin hier beneden levensgevaarlijk. Als de kinderen het vliegen nog niet goed meester zijn en ze komen in de tuin terecht, zouden ze niet vlug genoeg weg kunnen komen voor Loekie, de kat. We zullen proberen ze zo lang mogelijk in het nest te houden." Zo praatte de bezorgde vader en moeder was het er wel mee eens, want ze wist hoe vlug Loekie was. Die had zelfs háár één keer bijna te pakken gehad, terwijl ze toch zo snel kon wegvliegen.

„Maar ach, vader," zei moeder Mus, „we zullen er weinig aan kunnen doen. Kraaloog is een brutaal ding; hij zat gisteren al op de rand van het nest. Toen heb ik hem nog binnen kunnen krijgen, maar wie zegt, dat me dat een volgende keer zal gelukken? Je zult zien, hij is weggevlogen, zonder dat je er erg in hebt."

Reeds de volgende dag gebeurde, waar vader en moeder Mus zo bang voor waren. Kraaloog wipte op de rand van het nest en voor vader

88

Mus het kon verhinderen, vloog Kraaloog de boom in en liet zich parmantig op een tak heen en weer wiegelen. Moeder Mus was juist uitgevlogen om voedsel. Steeds gingen de laatste dagen vader of moeder Mus slechts één van beide uit, omdat ze de kinderen alleen niet meer vertrouwden. En nu was het Kraaloog zelfs gelukt weg te vliegen waar vader bij was.

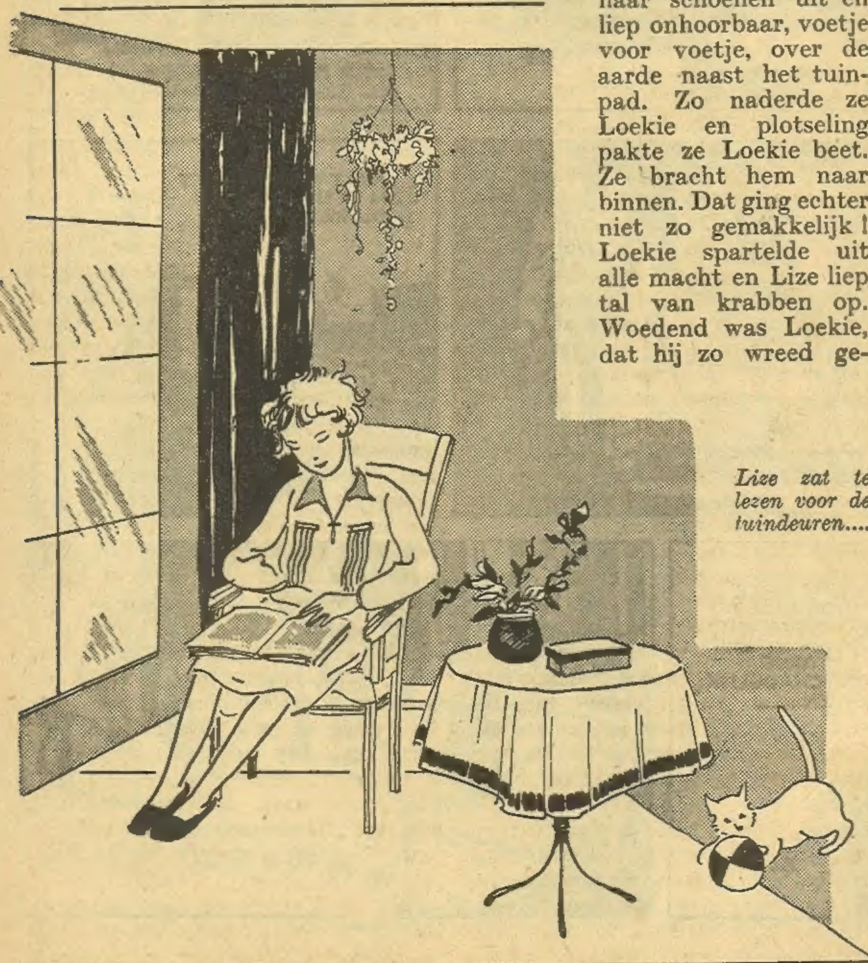
Wat zit ik hier heerlijk, dacht Kraaloog. Zo ruim, zo vrij, anders dan in dat benauwde nest. Kraaloog piepte van pleizier. Maar wat was dat? Daar kwam vader aangevlogen. O, nu moest hij mee terug, maar daar had Kraaloog geen zin in. Ik vlieg naar beneden, dacht hij, de tuin in. Ik geloof, dat ik daar wat kruimpjes zie liggen, daar zal ik mij eens te goed aan doen.

Lize zat te lezen voor de tuindeuren, toen opeens een vervaarlijk gepiep en gefladder haar aandacht trok.

Wat was dat? Ze keek op en zag toen wat er gebeurd was. Daar zat één van de kleine musjes op het tuinpad. Zeker uit het nest gevallen, dacht Lize.

In elk geval kon het musje nog niet goed vliegen. Het deed ten minste telkens pogingen om weg te komen, maar kwam iedere keer weer op de grond terecht. Op een afstand van een meter zat in loerende houding Loekie, de kat, en vlak vóór Loekie heen vloog het moedige ouderpaar, luid schreeuwende en tjilpende. Dat was het wat Loekie deed weifelen. Hij zag op korte afstand drie lekkere hapjes; welke zou hij het eerst vangen?.... Lize stond enige ogenblikken na te denken wat ze doen moest. Vloog ze op Loekie af, dan zou ze misschien de ouders verschrikken. Die zouden opvliegen en dan was Loekie met één sprong, voor Lize hem kon pakken, bij het kleine musje. Dat kon dus niet. Een ogenblik later wist Lize, wat ze doen moest. Ze trok haar schoenen uit en liep onhoorbaar, voetje voor voetje, over de aarde naast het tuinpad. Zo naderde ze Loekie en plotseling pakte ze Loekie beet. Ze bracht hem naar binnen. Dat ging echter niet zo gemakkelijk! Loekie spartelde uit alle macht en Lize liep tal van krabben op. Woedend was Loekie, dat hij zo wreed gestoord was. Lize had hem weldra veilig opgesloten en keerde toen naar de tuin terug. Daar zat het kleine ding nog. Vader en moeder Mus vlogen nog steeds angstig tjilpend om Kraaloogje heen. Ze zagen wel, dat hun kind zich te ver gewaagd had en de grote afstand naar het nest niet terug kon vliegen. Ten einde raad waren ze. Nu zagen ze Lize de tuin in komen. Och, die zou hun geen kwaad doen, dachten ze. Zij had immers hun kind behoed voor de klauwen van Loekie. Misschien kon ze nu ook verder helpen. Vader en moeder Mus vlogen de boom in en wachtten rustig af.

....weer opvloog met een strootje of draadje in de bek.

Lize zat te lezen voor de tuindeuren....

Lize haalde de ladder uit de schuur en zette die tegen de iepeboom. Toen nam ze het kleine, bevende Kraaloogje in de hand en klom naar boven. Daar zette ze hem bij de broertjes en zusjes en bleef even kijken naar het nestje met de jonge vogeltjes. Hoe lief waren ze met die kleine donzen veertjes. En wat aardig zag het nestje eruit! Dan zag Lize ineens, dat er blauwe draadjes wol door het nestje gevlochten waren. Wat aardig; blauwe draadjes, achteloos door haar in de tuin gegooid. Vader en moeder Mus hadden ze goed kunnen gebruiken. Zo hielpen de mensen onwillekeurig de vogeltjes aan het nodige materiaal voor hun nesten.

Toen Lize in de kamer terugkwam liep Loekie rusteloos heen en weer. Hij zwaaide met zijn staart van opgewondenheid en woede.

„Ach, Loekie," zei Lize, „het is je aard om vogeltjes te vangen, maar toch ben ik blij, dat ik het heb kunnen verhoeden en als je met mijn ogen dat nestje met die vier donzen diertjes had kunnen zien, zou de lust om ze te vangen je zeker vergaan zijn."

Maar Loekie was het niet eens daarmee en hij kwam eerst tot bedaren, toen Lize hem als schadeloosstelling een schoteltje lekkere warme melk had gegeven, die hij zich goed liet smaken. S. VALK

89

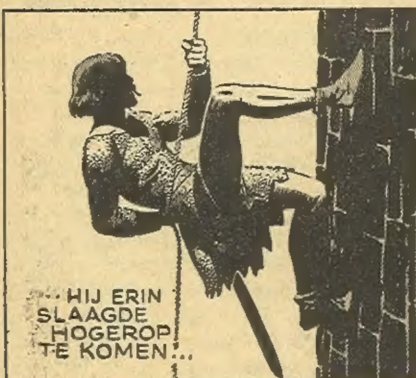

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
door HAROLD R. FOSTER

90

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

BONT ALLERLEI

KRUISWOORDPUZZLE

Van links naar rechts:

1. Mannetjesschaap.
4. Gierzwaluw (dat vind je niet zo gauw, daarom heb je hier de letters van dit woord: AERHK. Het begint met HA. . .)
6. Ander woord voor: wagen.
9. Bloedvaten.
10. Zangnoot.
11. Kleinste vinger van je hand.
12. Onder andere (afk.).
14. Ander woord voor: geweldig.
17. Doen sommige mensen als ze slapen.

Van boven naar beneden:

1. Komt muziek uit.
2. Stad in Duitsland.
3. Een merk geven.
4. Nog een flinke . . . en het bordje havermout is op.
5. Zangnoot.
7. Deel van een wagen.
8. Lichaamsdeel.
9a. Bewoner van Noorwegen.
13. Woonschip.
14. Voegwoordje.
15. Heden, vandaag.
16. Hetzelfde als wij.

Oplossingen vorig nummer

WIE WEET HET?

De vijf letters zijn W-A-S-T-K en 't gevraagde woordje was natuurlijk: KWAST.

WAAR ZIJN DE HAASJES?

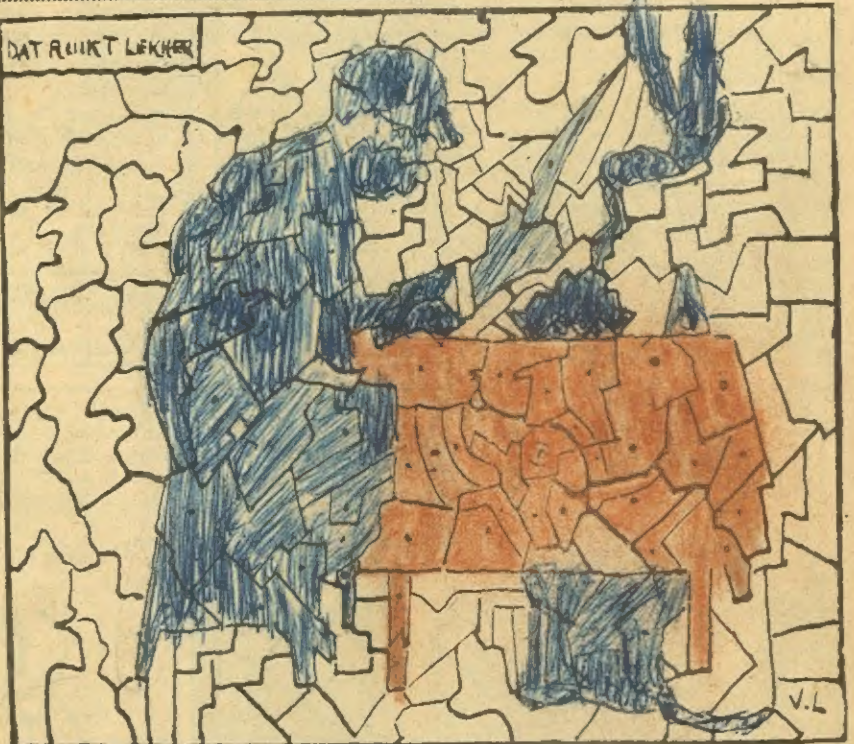
KRUISWOORDPUZZLE

Van links naar rechts:
1 Ark; 4 Beet. 6 Giraffe. 11 Odeur. 12 Geluk. 13 Te.
Van boven naar beneden:
1 Ab. 2 Regent. 3 Kei. 5 Trog. 7 Ade. 8 Fel. 9 Fuut. 10 Erker.

SPREEKWOORDENREBUS 28

De muren hebben oren.

SNELTEKENEN

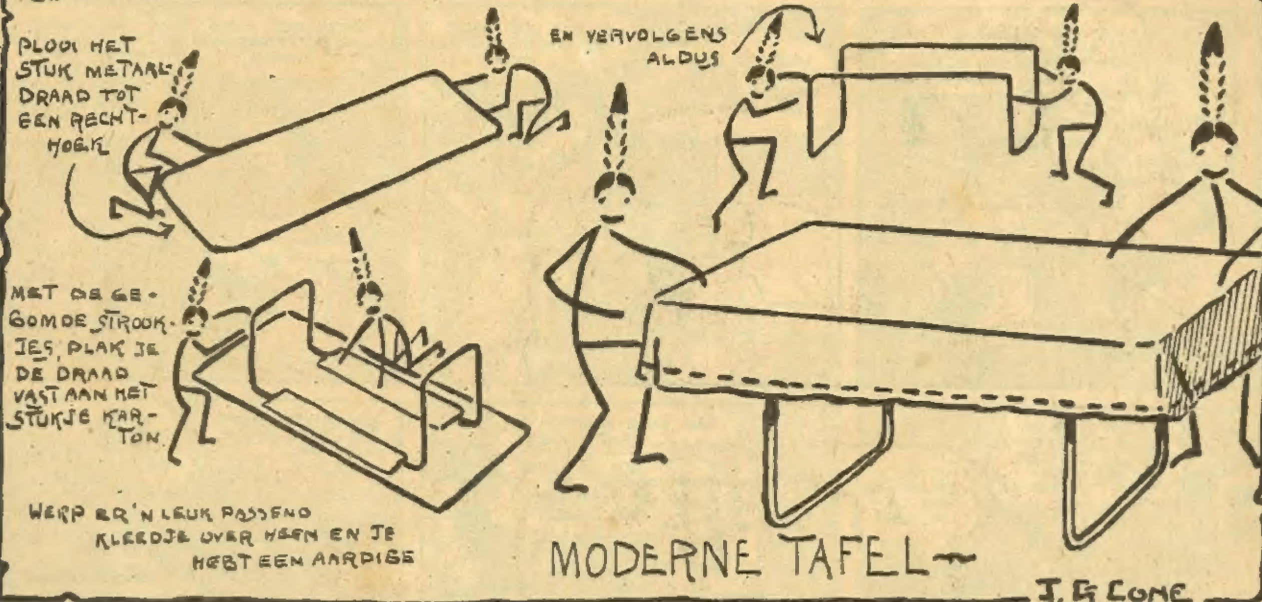

Maak alle hokjes, waarin een puntje staat, zwart en dan krijgen jullie 't leuke plaatje van een meneer die aan tafel zit en van een hond, die verlangend uitkijkt of zijn baas hem nog niet 'n lekker hapje geeft.

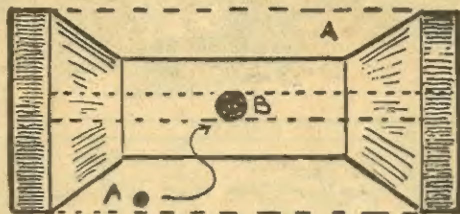
ONS·KNUTSELCLUBJE·

WIG EN WAM HELPEN. JULLIE

HANDIGHEIDSSPELLETJE

Een heel eenvoudig spelletje om zelf in elkaar te knutselen. Je neemt een gewoon klosje en je boort er in het midden (B) een gaatje in, totdat je 't gleufje bereikt. Dan plak je rondom het klosje doorschijnend papier, maar zó dat er ruimte blijft (A) tussen papier en middenstuk (B) van het klosje. In die ruimte leg je, alvorens helemaal te sluiten, een klein kogeltje (A). Dan plak je goed dicht. Nu is het zaak door schudden en rollen het kogeltje in het geboorde gaatje te krijgen. Lukt dit, dan rolt het kogeltje natuurlijk uit het klosje. Maar het is niet makkelijk, hoor!

HAMER-MANNETJE

't Is niet alles smid wat hamert!
Ja, klein Keesje wist het wel
Toen hij op een lentemorgen
Huilend stond bij kleine Nel.

Keesj' had stiekum vaders hamer
Weggekaapt vanuit de schuur.
En nu beukt' hij 'n reuzenkanjer
Van een spijker in de muur.

Nellie zei: „Dat moet je laten!"
Keesje zei: „Ik doe-te-wel!
Ikke smid en ikke klop-klop!"
En hij sloeg nog eens zo fel!

Pats! Dat was net op z'n vingers!
Auw! Wat schrok de kleine man.
„Tja, je hebt niet willen luist'ren,"
Leerde Nel, „dat komt ervan!"

't Is gedaan nu met dat haam'ren,
Kees vergeet wel nooit die slag.
Altijd vraagt hij nu aan vader
Of iets heus, echt-heus, wel mág!

VALLY

RIJMRAADSEL

Mijn eerste vind j'als klinker
In lauw, maar niet in boeg.
Mij tweed'om mee te schrijven
Gebruik je vaak genoeg.
Mijn derde staat vol bloemen
En maakt ons 's zomers blij,
En mijn geheel: dat wemelt
Van dieren allerlei.

WIE BEN IK?

Mijn eerst' is een wegje;
Mijn tweed' hoort bij een vis;
Mijn derd' is slechts een lidwoord,
Maar zeer bepaald, gewis!
't Geheel draagt 'n uniform
En hoed met brede rand
En trekt, met 'n stok bewapend,
Al speurend door het land.

PADVINDER

93

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLENCLUB

AAN DE SCHOONMAAK!

52.

